Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 13. Brașov, Joi, 18 (30) Ianuarie 1896.

„Clica“ vrea rĕsboiul.

„Pacea milenară“ s'a luat dela ordinea ḑilei, ca sĕ facă loc scandalelor de corupțiune ale mileniului.

Cu aceste cuvinte își începe una din foile oposiționale ungurescĭ raportul sĕu asupra discusiunei, ce s'a încins în camera din Pesta privitor la abusurile ce s'au făcut cu concesiunile de drum de fer și mai ales cu concesiunile căilor ferate vicinale.

De-odată cu descoperirea scandalelor la concesiunile de drum de fer, unde au funcționat ca concesionarĭ fișpanĭ și deputațĭ, despre carĭ se susține, că au primit în mare parte bacșișurĭ, ca sĕ facă propagandă pentru politica guvernului și sĕ fiă câștigațĭ mai ales pentru politica luĭ bisericéscă, sosesce și scirea, că silințele contelui Apponyi de a încheia, în ajunul serbărilor mileniului, pace între partidele maghiare, liniștind spiritele și dând luptelor politice un curs normal prin „asigurarea libertății și a curățeniei alegerilor, au rĕmas fără de resultat.

Astăḑĭ contele Apponyi și partida sa își recunósce, într'o declarațiune emanată din conferența clubului, fiascul ce l'a suferit în cestiunea „păcii milenare“. Causa este guvernul și șeful sĕu Banffy, care „n'a dat garanțiile cerute“.

Ce-i drept — ḑice amintita declarație — guvernul a promis, că va aduce în discusiune proiectul de lege privitor la judicatura Curiei în afacerĭ electorale, îndată după desbaterea proiectului de lege asupra tribunalelor administrative, dér promisiunea a făcut'o numai condiționat, în mod revocabil. Banffy a ḑis adecă în dietă, că nu póte sta bun, că se pot ivì împrejurărĭ, în carĭ guvernul sĕ afle mai urgent un alt proiect de lege și sĕ se amâne cel cerut și dorit de oposițiune.

Pe astfel de promisiune nesigură „partida națională“ nu se póte răzima și atitudinea guvernului la alegerile din urmă îi insuflă cu atât mai mare neîncredere. Din tóte aceste resultă, că mult dorita „pace milenară“ a căḑut în baltă și că Apponyiștilor nu le mai rĕmâne decât a continua cu „energiă mai potențată“ activitatea lor oposițională față cu sistemul „care numai condiționat voiesce a lua mĕsurĭ pentru păstrarea libertății electorale“.

Așa-déră în anul mileniului nu va fi pace nicĭ între Maghiarĭ, ci vor rĕsuna din nou, mai tare ca orĭ și când, fanfarele rĕsboiului inversunat între partide.

Se spune, că Banffy ar fi fost înclinat sĕ facă ceva pentru buna pace, dér i-a venit poruncă dela hahamul clicei puternice, care dirige din ascuns destinele țerii, ca nu cumva sĕ se încurce în vr'o înțelegere cu Apponyiștii.

Orĭ ce înțelegere de felul acesta ar fi dat o lovitură de mórte acelei clice, care cu mijlocul corupțiunei își susține domnirea acuma de douĕḑecĭ de anĭ. Lucru firesc dér, că a pus tóte în mișcare ca sĕ paraliseze împăcarea.

Rĕsboiul va fi așadéră lozinca anului mileniului și organul lui Apponyi chiamă pe toțĭ aderenții sub stég ca „sĕ lupte în contra corupțiunei, a presiunei, a volniciei și a brutalității.“

Nu putem decât sĕ dorim ca în ce privesce stêrpirea acestor rele oposiția maghiară sĕ pótă dobêndi cât mai marĭ succese, dér am ḑis de nenumĕrate-orĭ și repețim: din Ungaria nu se va face un stat de drept, nu se va puté alunga corupțiunea și despotismul, până când nu se va face mai întâiu dreptate popórelor ei prin introducerea unui regim de libertate.

CRONICA POLITICĂ.

17 (29) Ianuarie.

In cercurile diplomatice din Viena se vorbesce de nisce scirĭ fórte fantastice privitor la **planurile Rusiei și cestiunea arménă.** Conform acelor scirĭ, cestiunea arménă a întrat într'o stare fórte seriósă, deóre-ce Rusia crede, că a sosit timpul, ca sĕ-șĭ *realiseze planurile sale în Orient.* Se ḑice că la primăvéră de sigur vor întra trupe rusescĭ în Armenia. De present Rusia încércă a câștiga puterile europene pentru acéstă acțiune, și deja a făcut o propunere privitor la *împărțirea Turciei.* După planul de împărțire Rusia ar căpĕta Armenia, ținuturile din Asia Ostică și *Constantinopolul*; Francia ar căpĕta Siria și Palestina cu Ierusalimul; Angliei i s'ar compete Egipetul și țĕrmurul ostic al sinului persic; *Austro-Ungaria ar căpĕta Serbia și Macedonia;* Italia ar căpĕta Tripolisul; și în fine Grecia ar căpĕta Tesalia și Creta. Se afirmă, că puterile nu ar fi contra acestui plan, afară de Austria, care ia posițiă reservată; și că misiunea lui *Hohenlohe* la Viena a fost în strînsă legătură cu aceste planurĭ.

*

Din Roma se depeșéză, că prințul **Ferdinand** al Bulgariei a sosit acolo alaltăerĭ pentru ca se se consulte cu *Papa* asupra trecerei prințului *Boris* la legea ortodoxă. Se afirmă, că *Papa* sub nicĭ o condițiune *nu* se va învoi la acésta.

*

Ḑiarul „*Indépendance*“ din Bruxella anunță din isvor diplomatic, că de 14 ḑile încóce decurg **pertractărĭ între Rusia și Turcia,** dér nu privitor la o *alianță,* ci pentru de-a împedeca o nouă mișcare a Armenilor, ce se pregătesce pentru primăvéră.

*

Ḑiarului „*Daily News*“ din Londra i-se depeșéză din Constantinopol, că **ambasadorul engles** merse înainte cu câte-va ḑile la palatul împĕrătesc pentru a fi primit în audiență de *Sultanul.* Acesta lăsà atât pe ambasador cât și pe dragomanul sĕu sĕ aștepte aprópe o óră într'o antișambră rece încât ei se rĕciră. In fine după-ce fură condușĭ la Sultan, acesta primi *cu fórte puțin respect* a scrisóre personală a reginei *Victoria.*

„Polit. Corr.“ despre întêmplările din Sibiiu.

„*Pester Lloyd*“ de Marțĭ publică la loc de frunte o corespondență, ce a primit'o din Sibiiu „*Politische Correspondenz*“, organ oficios al ministerului de esterne din Viena. Ea este datată dela 24 Ianuarie a. c. și conține următórele, privitor la ruptura, ce ḑice, că s'a întêmplat între conducĕtorii Românilor ardelenĭ:

Scisiunea remarcabilă, care s'a iscat în timpul din urmă între conducĕtorii Românilor ardelenĭ, își are causele în apreciarea diferită a stărei politice, care s'a desvoltat de o parte în urma grațiărei osândiților în procesul Memorandului, de altă parte prin chiămarea lui *Sturdza* în fruntea guvernului român și prin declarațiunile lui făcute la *Iașĭ.*

Controversele latente, ḑice mai departe „Pol.-Cor.“, au erupt în urma întêmplărilor dela „*Tribuna*“. Organul acesta împreună cu Institutul tipografic a fost fundat la 1882 (?) de Eugen *Brote*; a fost apoi cumpĕrat de comitetul național constătător din 24 membri sub presidenția lui *Rațiu*, care comitet a fost însărcinat cu dirigiarea politicei Românilor din Ungaria, și a fost destinat sĕ represinte programul dela 1885 (vrea sĕ ḑică 1881 — Red. „Gaz.“) Când majoritatea preponderantă a membrilor comitetului au fost internațĭ în urma cunoscutului proces al Memorandului, natural, că încetà ingerența comitetului plenar, și cedà influinței membrilor *Brote, Albini* și *Popoviciu*, carĭ singurĭ erau în libertate, și carĭ prin fuga lor în România s'au subtras internărei lor.

Acești domnĭ sĕ fi întrat acum în apele ministrului-președinte Sturdza, care,

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Namman Abbas.

De *C. Tanera.*

(Urmare).

Vêntul necontenit le sufla amêndorora zăpadă în față, câte-odată mai vineau și petricele micuțe, carĭ le causau marĭ durerĭ, dér nicĭ-unul dintre ei nu scotea vre-un sunet. Maronitul se urca pas de pas încet, întrebuințându-șĭ tótă puterea mușchilor sĕi și tótă energia, ér tinera Turcóică se ținea cu brațele strîns de el, pentru de-ai ușura după putință ostenelile.

De patru orĭ trebui el sĕ odihnéscă, pentru de-a căpĕta nóuă puterĭ. In fine îi succese munca grea; ei ajunseră la stradă! Acolo Abbas așeḑà pe nenorocita pe mantaua sa, acățà sabia și pistolul de șaua armăsarului, care în timpul acela stătuse liniscit pe acelașĭ loc, și învălì pe Turcóică cu batista ei de mătasă albastră și cu mantaua sa. Apoi o ridicà și o luà în brațe ca pe un copil.

Ea nu vorbise încă nicĭ un cuvênt, numai icĭ colea se uita la el cu ochii ei marĭ negri, ca și când ar voi sĕ-i privéscă în suflet. Acum însĕ, ea întrebà: „Ce lucri?“

— „Te duc la un loc scutit lângă păretele de stâncă“.

Cu acestea el pășì înainte și armăsarul fidel îl urma. După câte-va minute ei ocoliră cotitura de stâncă periculósă și ajunseră la un loc mai scutit, unde viscolul furibunda mai puțin, trecênd pe de-asupra stâncilor. Aci se adunase o massă mare de zăpadă, și pe acésta așeḑà Namman pe Turcóică.

După-ce o acoperi din nou cu îngrijire și ii înfășà piciorul ca brêul sĕu, îi ḑise: „Eu voiŭ merge acum călare la hanul Murad. Acolo voiŭ afla ómenĭ și un pat portativ, și într'o jumĕtate de óră putem sĕ fim aci. Pân' atuncĭ rĕmai liniscită. In vremea acésta urîtă nu va trece nimenĭ p'aci. Ia însĕ pentru orĭ ce eventualitate pistolul meu la tine. In cas, décă s'ar arĕta vr'un lup, atuncĭ pușcă dér numai în estremă necesitate. De regulă aceste animale se sperià la cea mai mică mișcare, seu decă le strigĭ. Om viu nu prea atacă așa de ușor. Eu voiŭ grăbi cât voiŭ putea.“

Turcóica nu ḑise nicĭ un cuvênt, ci luà pistolul. Namman Abbas încălecà și plecà în galop.

Nu durà mult și el se întórse cu 'n servitor. Amêndoi aduseră un pat portativ, de care se întrebuințéză adese-orĭ locuitorii de prin munțĭ în cas de nenorocire. Afară de acésta Namman mai aduse cu sine și strae arăbescĭ, pe carĭ ei le așeḑară pe patul de lemn. Maronitul cu o singură privire observà, că în absența sa nenorocita rĕmase nemolestată și nemișcată la locul ei.

Acum pășì spre ea și îi ḑise scurt: „Trebue sĕ te legăm de pat, pentru-ca viforul sĕ nu te sufle și pe tine și straele. Nu te teme. Ibrahim și eu vom resista puterii viscolului. Fii încredințată, că noi te ducem sigur la hanul Murad“.

— „Mĕ încred în tine“.

Acum amândoi bărbații așeḑară pe Turcóică cu mare precauțiune pe pat, o învăliră în straie și-o legară cu nisce funii. Apoi ridicară patul și plecară. Arabul pășea înainte, Namman însĕ, care ținea în mânĭ partea patului pe care zăcea capul tinerei fete, ii urma. Fusese o luptă desperată cu tempestatea păn' ce ajunseră într'un loc scutit între stâncĭ în mijlocul căruia zăcea hanul. Acum erau mântuițĭ. Ei duseră imediat pe nenorocita într'o odăiță și deslegară funiile.

Sĕrmana fată se simțea fórte rĕu, deórece piciorul rupt îi causa marĭ durerĭ. Maronitul îndată observà acésta, dér scia, că în han este imposibil de-ai oferi un ajutor. In han nu locuiau, decât un păzitor bĕtrân de drum împreună cu soția sa și cu doi servitorĭ arabĭ, și toțĭ patru nu posedeau nicĭ cele mai elementare cunoscințe de ajutor chirurgic. Namman din contră nu era cu totul neespert în astfel de lucrurĭ, căcĭ în multele sale călĕtorii cu caravanele, asemenĭ incidente i-se întêmplaseră adeseorĭ.

— „Cu ajutorul lui Ibrahim eu voi încerca acum, de-ațĭ aduce piciorul în posiția sa adevĕrată“, ḑise el către tinera Turcóică. „După aceea te voiŭ lega strîns cu șindile și cu straie. Dér nu-țĭ e permis sĕ te miscĭ păn' ce va fi aplicată legătórea“.

Ea se supuse la tóte în tăcere. Intinderea piciorului rupt îi causa durerĭ de tot marĭ, cu tóte acestea însĕ, numai din când în când se auḑea străcurându-se de pe buzele ei câte-un suspin slab.

pentru de-a evita încurcăturile, ci 'i-s'ar nasce faţă cu Austro-Ungaria, din cestiunea transilvănénă, se străduesce de-a crea un modus vivendi între Ungurĭ şi între Românii din Ungaria. Fiind întru cât-va pregătit terenul spre scopul acesta prin graţiarea osânditilor în procesul Memorandului şi prin discursul dela Iaşĭ, Brote, instigat de Sturdza, luà ca prilej *serbarea milenară* pentru de-a face cel d'întâiŭ pas spre împăcare.

Pentru de-a curma scandalele dela „Tribuna“, viu comentate în pressă, comitetul naţional se întrnì la 10 şi 11 Ianuarie c. într'o şedinţă, care duse numai la înasprirea controverselor. O parte din membri pretinse continuarea politicei conciliante, înaugurată de Brote la avisul lui Sturdza; pănă când cealaltă parte aprobà paşii întreprinşĭ de Dr. Raţiu şi insistà pe lângă ţinerea strînsă la programul dela 1885, precum şi pe lângă completa independinţă a politicei Românilor ardelenĭ de influinţele din regatul României.

In fine Dr. *Lucaciu* făcù propunerea mijlocitóre, ca sĕ se restabiléscă starea de mai înainte (la „Tribuna“), manifestându-se tot-odată lui Dr. Raţiu încredere. Dr. Raţiu enunţià a doua propunere ca conclus; majoritatea celor presenţĭ, sub conducerea lui Dr. Lucaciu, dificultà însĕ acéstă enunciare ca încorectă, se despărţì de Dr. Raţiu şi de colegii sĕi şi publicà un *protest* aspru contra presidentului. Polemia urmată din acésta causà *ruperea şi scisiunea comitetului în două partide,* dintre carĭ una aderéză la *politica de oportunitate a lui Brote,* ér cealaltă sub conducerea lui Raţiu ţine strîns la *programul instransigent dela 1885.* (1881).

Nu se póte prevedé, care din aceste două partide duşmane, una celeilalte, va reuşi învingĕtóre una însĕ se póte constata, că adecă partida Memorandului din Ardeal se află într'o grea crisă, care probabil o va duce la disolvare.

Sub titlul **„reîntórcerea acasă a martirilor fugiţĭ“**. „Magyarország“ dela 28 Ianuarie n. publică următórele: „Amintiràm la timpul sĕu despre acţiunea acelor Românĭ, carĭ obosesc în interesul graţiării celor acusaţĭ, carĭ fugiseră în România de frica urmărilor procesului Replicei şi Memorandului. Intre cei fugiţĭ în România se află şi vechiul editor al „Tribunei“ şi redactorul Replicei. In interesul succesului acestei mişcărĭ, bisericele românesci (?) au redactat un memoriu, prin care cer graţiă; memoriul e provĕdut cu multe sute de subscrierĭ şi au de gând sĕ-l aştérnă regelui. După cum ni-se comunică acum, ei speréză forte tare, că vor căpĕta graţie, deóre-ce arangierii au primit în privinţa acésta promisiunĭ sigure şi la Budapesta.

„Zwist unter den Rumänen“. Nu puţină surprisă a causat în sînul publicului român din Braşov un articol, ce a apărut în *„Kronstädter Zeitung“* de Sâmbătă sub titlul „Zwist unter den Rumänen“ (Cértă între Românĭ).“ A surprins, nu pentru-că s'a vorbit despre tristele întêmplărĭ din Sibiiu, ci pentru spiritul în care este scris acel articol, cu tendinţa vedită de-a glorifica machinaţiunile clicei, care a provocat tóte scandalele în timpul din urmă.

Caracteristic este, că în lunga întroducere ce se face faimosului protest al lui Lucaciu şi soţĭ, pe care îl reproduce în traducere, articolul din „Kr. Zt“. aduce cele mai marĭ elogiurĭ „neobositului anteluptător al Românilor“ Eugen Brote, care este presentat ca sufletul mişcărei ce are de scop delăturarea presidentului Dr. Raţiu. Se înţelege că Lucaciu, în faţa gloriolei în care este presentat fostul proprietar al „Tribunei“, dispare cu totul, aşa că „îndrăsneţul preot dela Şişeştĭ“, cum îl numesce articolul, apare numai ca un trabant al „marelui“ Eugen Brote.

Tóte ca tóte, numai de un lucru ne mirăm, cum colegii noştri dela *„Kr. Ztg“*. au putut sĕ publice în fruntea foii, fără nicĭ o observare, un articol de un colorit atât de tendenţios faţă cu cérta ce s'a iscat între Românĭ.

Sperăm, că „Kr. Ztg.“ va evita pentru viitor de a-se pronunţa atât de categoric intr'o cestiune de controversă însĕmnată şi delicată, ca cea despre care e vorba, şi nu va mai lăsa a fi informat în mod atât de tendenţios şi unilateral, cum s'a întêmplat în articolul „Zwist unter den Rumänen“.

Afacerea Lucaciu—Pazmandy.

D-l deputat Dionisiu Pazmandy ne adreséză o scrisóre, ca rĕspuns d-lui Dr. Vasile Lucaciu, pe care ne rógă a-o publica. Este vorba érăşĭ despre penibila afacere, ce a fost sulevată în mai multe rândurĭ prin foi, şi mai în urmă prin scrisorile d-lor Pazmandy şi Coroianu în „Magyarorszag“ şi prin rĕspunsul d-lui Dr. Lucaciu publicat în „Tribuna“ şi reprodus de noi, la care se referă scrisórea următóre:

Budapesta, 25 Ianuarie 1896.

Stimate Domnule Redactor!

In numĕrul dela 21 c. al preţuitului d-tale diar cetesc o scrisóre a domnului pleban Dr. Vasile Lucaciu, apărută în „Tribuna“, în care reverendissimul domn se încercă a resfrânge declaraţiunea mea apărută în „Magyarország“ de aicĭ.

Deja de mai multe-orĭ am declarat înaintea cunoscuţilor mei, că nu întru în polemiă cu On. Domnĭ Memorandiştĭ asupra modalităţilor graţiării lor. De aceea şi astădĭ numai fórte pe scurt observ respective repetez: d-l Lucaciu şi soţĭ nicĭ din acel motiv n'au putut sĕ facă promisiunĭ de natură politică, fiind-că dela ei n'am cerut nicĭ-odată asemenĭ promisiunĭ nicĭ chiar pentru casul graţiărei lor; de ceea-ce i-am rugat eu pe ei, ca adecă pentru faptul graţiării sĕ mulţămăscă regelui maghiar prin miniştrii maghiarĭ, şi ca liberarea lor sĕ nu-o foloséscă la demonstraţiunĭ — acésta d-l Dr. Vasile Lucaciu mi-a promis'o în Seghedin, şi împreună cu soţii sĕi a şi ţinut'o credincios. Cred, că mărturisirea pe faţă a acestor lucrurĭ nu-i spre ruşine nimĕnui.

In fine permiteţĭ-mĭ a mai observa, că nu pot crede, ca reverendissimul domn Dr. Vasile Lucaciu sĕ nu-şĭ aducă aminte şi acum cu recunoscinţă de ostenelele mele desinteresate.

Al D-lui redactor

stimător

Dionisiu Pázmándy.

După tóte acestea întrebăm din nou pe d-l Vasile Lucaciu, cum stă în adevĕr cu relaţiunile, pe carĭ pretinde d-l Pazmandy, că le-a avut cu d-sa? Căcĭ, precum vĕdurăm, în rĕspunsul sĕu publicat în „Tribuna“ d-l Lucaciu se mărginesce pe lângă a nega, „că ar fi fácut cu d-l Pazmandy nisce *stipulaţiunĭ* în causa graţiărei, şi că în *acéstă cestiă* i-ar fi scris epistolă“, ér d-l Pazmandy despre alta vorbesce atât în scrisórea sa din „Magyarorszag“ dela 1 Ianuarie a. c. cât şi în scrisórea de mai sus.

Decă nu voiesce sĕ rĕspundă lui Pazmandy, credem, că d-l Lucaciu este dator publicului român cu o lămurire clară şi sinceră, ceeace o pretinde şi cinstea naţională în faţa afirmărilor repeţite ale unui adversar declarat al causei române.

Jubileul „României June“.

Viena, 26 Ianuarie.

Stimate D-le Redactor!

Precum veţĭ fi aflat deja tinerimea română universitară din Viena, care face parte din societatea academică literarăsocială „România Jună“ împreună cu membrii emeritaţĭ ai acesteia au proiectat pentru sĕrbătorile Pascilor arangiarea unei festivităţĭ marĭ cu ocasiunea *jubileului de 25 de anĭ ai societăţii academice „România Jună“.* Sĕrbarea va avé trei momente principale.

I. Edarea unui almanach festiv.

II. Crearea unei fundaţiunĭ pentru ajutorarea studenţilor lipsiţĭ de mijlóce.

III. Festivitatea în loc (adecă în Viena) cu următorul program:

1) In Dumineca Pascilor: o întrunire a tuturor óspeţilor veniţĭ din strĕinătate. Scopul întrunirei e numai de-a se face cunoscinţă.

2) In Lunia Pascilor: Inainte de masă; desvĕlirea portretelor fundatórelor cabinetului de lectură, carĭ sunt: Mathilda Dumba născ. Germany (decedată). Baronésa M. de Hye născ. Filişeanu (decedată). Dómna de Marenzeller născ. Bibescu, care trăiesce în Craiova.

Tot Lunĭ séra un comers academic festiv sub protectoratul Rectorului universităţii, din Viena. Comersul va avé programa sa specială.

3) In Marţa Pascilor înainte de ameadĭ la biserica din Fleischmarkt mare parastas pentru membrii decedaţĭ ai Academiei societăţii „România Jună“ cu programul sĕu.

In séra acelei dile se va da un Concert mare cu program ales şi Bal sub protectoratul archiducelui Reiner şi sub patronagiul mai multor dame din aristocraţiă.

4) In Mercurea Pascilor banchet în „Grand-Hotel“ în onórea artiştilor şi a diariştilor românĭ şi din loc (Viena) — eventual:

5) Joi o escursiune.

Acésta ar fi în trăsurĭ generale programul, care încă nu e definitiv stabilit.

Dorinţa nóstră este sĕ ia parte la acéstă festivitate frumósă cât sĕ póte mai mulţĭ Românĭ şi înainte de tóte dorim sĕ nu lipsésca dela ea foştii membrii ai societăţii „Rom. Jună“.

Indată ce voiu avé date mai esacte asupra Programelor vi-le voiu comunica.

—y—

SCIRILE DILEI.

— 17 (29) Ianuarie.

Onomastica episcopului Meţianu. „Dreptăţii“ i-se scrie din Arad, că în diua S.-lui Ioan Botezătorul, care e diua onomastică a P. S. S. părintelui episcop Ioan *Meţianu,* toţĭ membrii consistoriului, întregul corp profesoral dela seminarul diecesan, preoţimea locală, comitetul parochial, precum şi toţĭ şefii autorităţilor publice, civile şi militare au grăbit a felicita pe P. S. Sa, dorindu-i mulţĭ anĭ fericiţĭ.

—o—

Ajutorul preoţilor reformaţĭ. Scim, că din ajutorul votat dela stat preoţilor reformaţĭ, ministrul de culte a voit sĕ dea districtului bisericesc de lângă Dunăre 22,000 fl., dér nu pe calea autorităţilor bisericescĭ, ci prin *oficiile de dare.* Conventul bisericesc însĕ, cum scim, a protestat contra acésta şi a cerut, ca împărţirea banilor sĕ i-se încredinţeze lui. Acum aflăm, că ministrul a *încuviinţat cererea conventului încredinţându-i lui împărţirea banilor.* — Acésta e corect, dér pentru ce nu se judecă în asemenea mod şi pretensiunile altor bisericĭ din stat?

—o—

„Invĕţătorĭ opriţĭ dela scólă“. Sub acest titlu anunţă „Bud. Hirl.“, că în viitórea adunare a comitatului Arad se va tracta cestiunea învĕţĕtorilor din Musteşdi, Berindia şi Susanĭ, pe carĭ *fisolgăbirĕul* din Boroş-Şebiş, cu doi anĭ înainte i-a oprit de-a mai propune, „deóre-ce nu aveau calificaţiunea legală“. Cu tóte acestea ei propun şi astădĭ şi încă „cu permisiunea directă a protopopiatului gr. or. din Butin“. — Dér cum şi cu ce drept şĭ-a permis fisolgăbirĕul dela Boroş-Şebiş sĕ se facă stăpân peste scólele românescĭ şi sĕ destitue pe învĕţătorii lor?...

—o—

Camera advocaţială din Cluşiu face cunoscut, că au fost primiţĭ şi înscrişĭ în numita cameră, între alţii, următorii advocaţĭ românĭ: Ladislau Indre, Nicolau Barbu, Ioan Coşeriu, Ioachim Fulea, Dr. Victor Emanuel, Ioan Munteanu, Mateiu Nicola, Rubin Patiţa, Alexandru Velican, Dr. Emil Gerasim, Dr. Iacob Brênduşanu, Ladislau Olţeanu, Iosif Crişanu, Dr. Vasile Fodor, Dr. Enea Draia, Alexandru Filip, Dr. Laurenţiu Pop şi Dr. Vasile Preda.

Namman îşĭ isprăvì bine lucrul; piciorul era acum legat atât de strîns în straie şi în şindile, încât Turcóica nicĭ nu-l mai putea mişca. Cu acésta era esclus pericolul, ca ruptura sĕ aibă consecinţe mai grave. Maronitul ordonà apoi, ca sĕ i-se dea bolnavei ceaiŭ cald, de care se află în fiă-care han, şi că dênsa apoi sĕ se odihnéscă câteva óre. Soţia păzitorului de drum primi ordinul sĕ nu părăséscă nicĭ un minut patul bolnavei, pentru de-ai putea sta la disposiţiă îndată ce bolnava ar avé lipsă de ceva.

Apoi Namman Abbas se adresà cătră Turcóică cu următórele cuvinte: „Eu voiŭ călări acum la Zahle. In două óre voiŭ fi acolo. Voiŭ ruga pe mama mea sĕ-ţĭ pună la disposiţia o odaiă, şi apoi voiŭ veni cu o trăsură, ca sĕ te duc. La noi vei fi bine îngrijită, şi vei puté rĕmanea pană atuncĭ, pană când ţi-se va vindeca piciorul şi astfel vei puté pleca mai departe. Cred, că voiai sĕ mergi la Damasc?“

— „Da. Tatăl meu este unul dintre cei mai avuţĭ locuitorĭ ai acelui oraş. El te va remunera bogat, pentru-că te-ai îngrijit de mine“.

— „Tatăl tĕu nu póte şi n'are sĕ mĕ remunereze. Sunt destul de avut, şi n'am lipsă de banii unui Turc. Décă eu mĕ îngrijesc de tine, acésta o fac din datorinţa, pe care o are fiă-care om de a-se interesa de nenorociţĭ. Nicĭ nu voesc sĕ sciu cine e tatăl tĕu“.

El voia sĕ mai continue, şi fórte uşor s'ar fi putut întêmpla, ca el sĕ dea espresiune vĕdită urei faţă de Turcĭ, pe care toţĭ Maroniţii o nutreau în mare mĕsură; dér de-odată îl atinse o privire atât de imploratóre din ochii negri ai tinerei Turcóice, încât îi trecù tótă mânia, şi el se gândea acum numai la sĕrmana rănită, şi nu la naţiunea, căreia aparţinea ea. Cu voce blândă o întrebà cum o chiamă.

Ea rĕspunse: „Dilruba, Effendi“. Era de prima dată, că ea întrebuinţase titula de „Effendi“, care la Turcĭ este usitată numai la clasele înalte şi însémnă atât, cât „domnule“, séu mai bine „mărite domnule“, titulă, care nu se folosesce nicĭ-odată între burghezĭ, séu neguţătorĭ.

Namman însĕ puse puţin pond pe acésta, din contră îl suprinse numele ei. Cu voce şoptindă repetà el: „Dilruba! Acésta însémnă: seducĕtóre de inimĭ“. Apoi îşĭ dise în gândul sĕu: „Numele este bine ales. Faţa acésta frumósă, ochii aceştia lucitorĭ uşor pot seduce inimĭ“.

Probabil, că ea presimţea, ce se petrece în internul lui — roşi, şi perplexă îşĭ întórse capul spre altă parte.

Maronitul înţelese, că el probabil o fixase prea tare cu ochii, şi acum voia sĕ plece.

Atuncĭ ea îi dise: „Nu voescĭ sĕ aşteptĭ, Effendi, pănă ce se va mai domoli tempestatea? Şi ţie ţi-se póte întêmpla vre-o nenorocire“.

— „O, mie nu mi se întêmplă nimic. De-altmintrelea nicĭ drumul nu-i atât de periculos de aci încolo, şi eu cu armăsarul meu cunóscem tótă petricica de pe el. Aşĭ voi ca tu încă înainte de apusul sórelui sĕ fi sub scutul mamei mele. In cel mult patru óre voiu fi érăşĭ îndĕrĕt. Până atuncĭ încércă de a durmi şi de a-te reculege de spaima ce-ai avut sĕ suferĭ“.

Cu aceste el salutà cu mâna, şi părăsi odaia. Nicĭ nu audise, că ea şopti încet: „Allah sĕ te scutéscă!“

(Va urma).

Influenza grasézá în orașul nostru de mai multe ḑile. După arătările oficiale, dela 13 Ianuarie n. și până erĭ s'au ivite 26 casurĭ de influenză.

—o—

Casina magnaților din Budapesta, numită de-altmintrelea „Casina națională", în adunarea generală ținută ḑilele acestea a ales ca președinte al sĕu pe *Szlavy Josef*, președintele camerei magnaților. Anul trecut casina a avut cu totul 723 membri. Venitele în anul trecut au fost: 165,556 fl., cheltuelile 139.756 fl., va sĕ ḑică a rĕmas un escedent de 25.799 fl. În budgetul anului curent sunt cuprinse și *10,000 fl.* pentru întemeiarea unor fundațiunĭ „culturale" din incidentul mileniului.

—o—

Banĭ falșĭ. De curênd s'a constatat érășĭ, că sunt pușĭ în circulațiune talerĭ falșĭ, carĭ sunt datațĭ din anul 1888 și sunt mai ușorĭ ca cei veritabilĭ cu 10 grame. Afară de talerĭ, s'au mai aflat și coróne unguresci false, carĭ sunt lucrate asemenea celor veritabile, cu data anului 1894, dér de-o colóre suriă și mai moi la pipăit.

—o—

Burlacii în strîmtóre. Din Belgrad se scrie, că 25 de deputațĭ au făcut camerei propunerea, ca fiă-care cetățén sêrb, care nu se însóră până la etatea de 30 de anĭ, sĕ fiă supus până la etatea de 56 de anĭ la o *dare de cap duplă*. Femeilor, carĭ rĕmân vĕduve, fiind trecute de 30 anĭ, sĕ li-se dea un termin de 5 anĭ, după care, décă nu se vor mĕrita de nou, sĕ fiă supusă tot la asemenea dare, ca și burlacii.

—o—

Serată cu dans. Scriitorii advocațialĭ din loc invită la serata cu dans, ce se va da în 1 Februarie n. c. în sala „Hotelului Europa" pentru înființarea unui fond de ajutor în favorul lor. Inceputul la 8 óre séra. Intrarea: de persónă 60 cr. de familie 1 fl. 50 cr. pentru studențĭ 40 cr.

—o—

Muncitorii și „mileniul."

Organul muncitorilor tipografi, „*Typorgraphia*", ce apare în Budapesta în text maghiar și german, publicând în numĕrul sĕu mai nou un articul despre sĕrbările milenare, începe articulul astfel:

O parte mai mare dintre locuitorii țĕrei se pregătesc pentru o serbare mare; bogații jubileză, deóre-ce se bucură, că órdele lui Arpad au ocupat înainte cu 1000 de anĭ țéra acésta și astfel au creat aici nisce stărĭ, decât carĭ mai altfel nu se află nicăirĭ în Europa.

Ni-se spune, că străbunii noștrii au format órdele lui Arpad și din asta causă jubileză; ei, dér puținĭ Maghiarĭ cu stare se află astăḑĭ, carĭ sĕ nu pótă dovedi, că ei sunt de altă origine, ba la milióne se urcă numĕrul acelora, în ale căror vine nu se află nicĭ măcar un picur de sânge de acela, de care a fost sângele Maghiarilor, carĭ se hrăniau cu lapte de iépă.

Dér sĕ-i lăsăm pe bogați sĕ jubileze; a lor este bucuria și dreptul de-a jubila: bucure-se, îmbete-se de plăcerĭ, dér pe săracĭ sĕ nu-i facă cai, nu-i tragă și pe aceștia în tămbălăul țerei, căcĭ aceștia nu au nicĭ o bucuriă în aceea, că pot sĕ locuéscă aici. Cumcă acésta este așa, o dovedesce emigrațiunea în dimensiunĭ marĭ, pe care o fac de sigur numai acei bunĭ Maghiarĭ, carĭ bucuros părăsesc acéstă patriă fericită, deóre-ce aici nu pot trăi.

Așa-dér pentru omul sărac nu va fi nicĭ o serbare, căcĭ strălucitele banderii de călărețĭ ale magnaților, séu grelele lanțurĭ de aur, ce atérnă pe burtele rotunde ale speculanților, și inelele cu diamante de pe degetele lor ursuróse, nu vor puté ascunde săracia. Omul sărac geme sub povara sĕrbărilor și cu inima plină de durere privesce la strălucirea plătită cu prețul muncei sale...

Societatea pentru cultura
și literatura română în Bucovina.

Acéstă societate își va ține adunarea generală în Cernăuți la 2 Februarie st. n. órele 3 p. m. cu următorul program:

1) Raportul Comitetului despre activitatea sa; 2) Raportul revisorilor despre cercetarea socotelelor anului 1895; 3) Incuviințarea budgetului societății pe 1896; 4) Alegerea vice-președintelui și a 6 membri în comitet; 5) Alegerea comisiunii de 3 membri spre cercetarea socotelelor anului 1896; 6) Discursurĭ și propunerĭ privitóre la interesele societății.

*

Din raportul comitetului despre trebile și lucrările sale dela 1 Febr. până la finea lui Decemvre 1895, care raport a apărut tipărit în broșură, însĕmnăm următórele:

Comitetul, care constă din 17 membri, în frunte cu d-l Eudoxiu Br. Hurmuzachi, ca președinte, a ținut în decursul anului 26 ședințe și o adunare generală estraordinară. Cu deosebire a fost preocupat comitetul de idea cumpărării unei realitățĭ pentru înființarea unui *internat de băețĭ românĭ în Cernăuțĭ*, a căreia realisare însĕ a trebuit amânată din causă, că suma de 8000 fl., cât 'i s'a încredințat comitetului de adunarea generală, n'a fost suficientă spre acest scop.

In privința *introducerii de classe paralele române la gimnasiul din Cernăuțĭ* esistent, séu la unul, ce s'ar înființa, comitetul a înaintat o petițiune către ministeriu, cum și către dieta imperială.

Comitetul a continuat cu edarea „Bibliotecii pentru tinerimea română" tipărind în anul acesta broșura a XIII-a, care cuprinde poesii și bucățĭ alese în prosă de autorĭ vestițĭ.

Intre elevii școlelor poporale din Cernăuțĭ și alte părțĭ, a distribuit comitetul diferite scrierĭ poporale și vre-o 1000 de iconițe; a distribuit diferite ajutóre și stipendii între studențĭ și elevĭ meseriașĭ etc.

D-l Eusebie *Constantinovicĭ*, paroch în Pojorita, a dăruit societății 200 fl., obligându-se a mai contribui în fiă-care an câte 30 fl. spre a înființa o fundațiune pentru băeții meseriașĭ.

Biblioteca constă din 2530 opurĭ, la carĭ mai e a-se adauge biblioteca d-rului Al. Zotta din 524 opurĭ.

Averea societății: *16,869 fl. și 1000 galbenĭ*. Mai sunt în administrarea societății vre-o 11 fundațiunĭ.

Membri, numĕrul cărora în anul acesta au început a se spori, sunt: 3 onorarĭ, 21 fundatorĭ, 87 ordinarĭ, 3 activĭ.

Coresp. part. a „Gaz. Trans."

Secusigiu, Ian. 1896.

(Fine.)

Ei, dér comedia încă nu e gata. „Ințelepții și binevoitorii poporului" au aflat, că școla zidită de ei e necorĕspunḑĕtóre, voind sĕ o vîndă și sĕ zidéscă alta tot fără scirea și consimțĕmêntul poporului, spre care scop étă ce au făcut: In 1893 au compus un protocol *fals*, în meritul zidirei unei școle și l'au înaintat Consistoriului spre aprobare. Conclusul acelui protocol sună: „*Sinodul împuternicesce* pe comitetul parochial, ca de loc sĕ cĕră dela Ven. Consistor prea înalta aprobare sĕ vêndă școla de sub Nr. 257 *fără a mai fi sinodul întrebat*, ca în primăvéră sĕ se încépă zidirea altei școle".

Consistoriul, vĕḑênd din conținutul protocolului, că nu póte fi lucru bun, a trimis pe d-l inspector școlar la fața locului, care apoi s'a convins, că protocolul e *fals* și că poporul n'are nicĭ o cunoscință despre vinderea școlei și zidirea altei școle.

Nu-i vorbă, cu toții am dori și noi sĕ avem școle frumóse și corĕspunḑĕtóre, dér acestea numai așa le putem avé, décă le vom zidi în ințelegere, după un plan corĕspunḑĕtor și la timp potrivit, ér nu cum „ințelepții" voesc sĕ încépă zidirea pe ascuns, fără voia poporului și fără mijlóce necesare, numai cu intențiunea, ca ei sĕ facă începutul, apoi poporul va fi silit a da banii de lipsă și a găta școla. Este acésta bunăvoință față de popor?!

Alt cas: In 1893, acelaș comitet parochial, tot la sfatul „ințeleptului" lor căpitan, fără scirea și consimțĕmêntul sinodului parochial și a Consistoriului, a cumpĕrat $1/4$ sesiune de pĕmênt pe séma bisericei. Aci cumpĕrătorii, pe lângă aceea, că au cumpĕrat pĕmêntul cam scump, au mai făcut unele spese zădarnice, ér biserica nic astăḑĭ nu e indusă în cartea funduară.

Pĕmêntul a costat 1814 fl. 30 cr. plus 151 fl. 70 cr. competință financiară (Bemessung) și spese pentru introducere (?) în cartea funduară. In numele bisericei a licitat epitropul prim, fără plenipotență în scris. După licitațiune, comitetul par. a fost provocat a da epitropului plenipotență în regulă, spre a puté deveni biserica indusă în cartea funduară, „ințelepții" însĕ n'au făcut acésta, deci epitropul a devenit introdus în cartea funduară ca proprietarul pĕmêntului cumpĕrat pe séma bisericei.

Consistoriul n'a avut nicĭ o cunoscință despre acéstă afacere, până când actualu comitet i-a adus la cunoscință și a întreprins pașii necesarĭ, ca pĕmêntul numit sĕ devină transcris pe numele bisericei, ceea ce va costa nouĕ spese în sumă de vre-o 90 fl. Pĕmêntul însĕ, care a costat 2026 fl. afară de alte spese, nu aduce atât venit curat, cât ar fi adus suma de 2026 fl. numai cu 5% depusă la vre-o casă de păstrare, orĭ împrumutată, ca și pân' acum, ómenilor noștri pe intabulare cu 8%.

Étă unde ajungem cu bunurile nóstre lăsate pe mâna unor ómenĭ fără de inimă, carĭ în loc sĕ lucre pentru înaintarea și bunăstarea poporului, îl duc la ruină și sĕrăciă!

— X. —

Apel*)

Poporul rom. gr.-cat. din comuna Ciceu-Cristur, comitatul Solnoc-Dobêca, prin aceste aduce la cunoscință publică, că în 17 Maiŭ 1895 a fost cercat de-o nenorocire grozavă, prin furia unui incendiu, căruia pe lângă 45 familii, cu tóte ale lor, au căḑut jertfă biserica, școla și casele parochiale; dauna se urcă la 40 mii fl. Suntem descuragiațĭ și aprópe desperațĭ, lipsindu-ne puterile a-ne apuca de edificarea bisericei și școlei!

Din acest motiv recurgem la simțĕmêntul de umanitate al publicului român, ca luând în considerare starea deplorabilă, la care am ajuns, în urma înfricoșatului potop, ce a trecut peste noi, sĕ se îndure mic și mare a-ne întinde mână de ajutor, ca astfel încuragiațĭ prin ajutorul on. public român, sĕ ne revenim în orĭ, și strângêndu-ne rêndurile sĕ ne apucăm de edificarea bisericei și școlei, unde vom ridica versul nostru de mulțămită și rugăciune către părintele ceresc pentru bunăstarea și sănĕtatea binefăcĕtorilor noștri.

Ofertele marinimóse, carĭ se vor chita pe cale ḑiaristică, ne rugăm, a se trimite până în 15 Maiŭ 1896, la adresa președintelui.

Ciceu-Cristur, 21 Ianuarie n. 1896.

(Posta ultimă Ciceu Cristur (Csicsó Keresztur, Sz. Doboka megye.)

Georgiu Isaiu, preot și pres. sen. bis. școl. Membrii sen. bis. școl.: Ioan Dascăl, Vasile Mureșian, Mafteiu Isaiŭ, Alexa Mărgineanu, Arsente Turcu, Simeon Zăgreanu.

*) Sunt rugate și celelalte diare românescĭ de-a reproduce acest apel.

Mulțămită publică.

Credincioșii comunei nóstre bisericesci Satulung, St. Archanghelĭ, având a îndura în acest an nisce spese considerabile cu reînoirea zidului Bisericei și Școlei, trei fii demnĭ ai parochiei, D-nii *I. G. Sasu*, *I. Păclea* și *I. Bodeanu*, comercianțĭ în România, au colectat spre acest scop suma de 265 lei, dela următorii binefăcĕtori:

Lista colectelor: D-l *I. G. Sasu* 100 lei, I. Păclea 20 lei, T. Procopian 5 lei, V. Alosora 5 lei, A. Bunia 2 lei, D. Drăgănescu 2 lei, St. Dobrean 3 lei, C. Boghiciu 2 lei, I. G. Muntean 4 lei, M. Linul 2 lei, Const. Pop 2 lei, S. Halița 5 lei, D-na A. Culpi 5 lei, A. Frățilă 5 lei, Ch. Chioreanu 2 lei, R. Barbu 5 lei, Corneliu Săcășianu 5 lei, I. Radovicĭu 6 lei, I. B. Bodeanu 20 lei, G. Bodeanu 10 lei, St. Mărculescu 10 lei, Ilie Dancof 2 lei, G. Meșota 4 lei, Nec. Constantinescu 2 lei, I. I. Babeș 5 lei, N. Cioculescu 2 lei, N. Dimitroff 5 lei, N. Negoescu 2 lei, Petrache Niculaef 2 lei, N. Constantinescu 1 leu, Sava Lp. Popescu 10 lei, N. Georgescu 1 leu, C. Dimitrescu 1 leu, S. Peclaridi 2 lei, Radu Constantinescu 1 fl., Dimitrie Miculescu 2 lei.

Pentru acéstă binefacere priméscă atât D-nii colectanțĭ, cât și marinimoșii contribuitorĭ mulțămita poporului comunei nóstre bisericescĭ.

Satulung, 15 Ian. n. 1896.

Pentru comitetul parochial gr. or.
Romul Verzea, președinte.

Scirĭ telegrafice.

Roma, 28 Ian. — Prințul Ferdinand a fost primit de Papa în scurtă audiență. Papa a declarat, că *nu este nicĭ decum admirabilă trecerea prințului Boris la ortodoxiă.*

NECROLOG. Corpul oficerilor dela regim. de infanteriă Nr. 2 din loc anunță mórtea sublocotenentului **Iosif Rauscher**, întêmplată ierĭ în 28 c. Rĕmășițele rĕposatului se vor înmormânta mâne în 30 c. la 3 óre. p. m. Conductul va pleca dela spitalul militar.

DIVERSE.

Esplosiunea din Brest. O esplosiune de dinamită s'a produs Marța trecută la arsenalul din Brest. Antreprenorul Jourde, însărcinat de către administrațiunea marinei de a prelungi cu cincĭ metri basinul Nr. 5 de lângă pórta Tourville, începù în acea ḑi lucrările. Pentru a detașa însĕ marĭ blocurĭ de stîncă, lucrătorii se serveau de cartușe de dinamită, dér precum frigul înghețase dinamita, d-l Jourde recomandase lucrătorilor de a muia cartușele de dinamită în apă caldă înainte de a se servi de ele. Un lucrător, după ce muiase vre-o 20 cartușe într'un vas plin cu apă caldă, puse din nou vasul, care era de fier, pe focul așezat pe cheiu în fața basinului, ca sĕ stea apa caldă. Din nenorocire, lucrătorul uitase un cartuș în fundul vasului. In același moment când vasul fù pus pe foc, se produse o esplosiune îngrozitóre. Trei lucrătorĭ au fost trântițĭ la pĕmênt și rănițĭ în mod fórte grav, sângele lor curgea în abondență, și pe când oficerĭ, marinarĭ și lucrătorĭ alergau îngroziți, cei trei nenorociți, rănițĭ de mórte și în suferințe, scoteau țipete sfâșietóre. După primele îngrijirĭ date în port, rănițiĭ au fost transportațĭ la spitalul marinei, unde mai mulțĭ medicĭ îi pansară. Starea lor e fórte gravă.

Corónele cele mai scumpe. Regele Portugaliei, Carol, cu ocasiunea unei visite în Paris a cercetat pe un renumit giuvaergiu, pe care l'a încredințat, sĕ reînoéscă coróna Portugaliei, care se susține, că e cea mai scumpă dintre tóte, și prețuesce 32 milióne francĭ, pe când coróna Țarului prețuesce numai 12 milióne francĭ. Coróna Reginei Angliei prețuesce 8 milióne și se póte vedé în fiă-care ḑi pentru taxa de 60 banĭ englesĭ.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.75
Renta de corone ung. 4% . . .	99.15
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	125.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.85
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.70
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.25
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.—
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	141.50
Renta de hârtie austr.	100.75
Renta de argint austr.	101.—
Renta de aur austr.	122.60
Losurĭ din 860	118.—
Acţii de ale Băncei austro ungară.	1018.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	122 50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	362.50
Napoleondorĭ.	9.61½
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.32½
London vista	121.30
Paris vista	48.07½
Rente de corone austr. 4%. . .	100.60
Note italiene.	44.25

Nr. **404**—1896.

PUBLICAŢIUNE

privitor la aşternerea fasiunilor pentru datoriile întabulate pe imobile.

De-órece forte puţinĭ dintre cei provocaţĭ prin publicaţia dela 17 Nov. 1895 Nr. 4029/95 şi din 30 Decemvre 1895 Nr. 7029/95 pentru aşternerea fasiunilor de datorii întabulate pe realităţĭ au corespuns provocării, prin acésta din nou se aduce la cunoscinţa acelor proprietarĭ de case şi pământ ale căror moşii sunt îndatorate, sĕ-şĭ ia în primire dela oficiul de dare orăşenesc formularele de fasiune, şi după ce vor induce datele cerute sĕ le predea până în 31 Ian. st. n. la oficiul de dare orăşenesc în schimbul unei adeverinţe de primire. **După 31 Ianuarie se pot preda fasiunile până în 15 Februarie numai cu petiţie**, în care sĕ se documenteze, că predarea fasiunei nu s'a putut face la timp din pedecĭ neînlăturabile. Fasiunile ce vor încurge după 15 Februarie 1896 nu se vor considera sub nicĭ o împrejurare, ci se vor respinge din oficiu.

Braşov, 26 Ianuarie 1896.

883,1—1. **Oficiul de dare orăşenesc.**

Mărcĭ de cânĭ,

pentru anul 1896 se pot lua de astădĭ înainte, la officiul de dare orĕşănesc.

Nr. **87**—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Se aduce la cunoscinţă, că **arendarea vênatului** în mai jos anumitele reviere orăşenescĭ **va avea loc în 15 Februarie a. c. înainte de prânz la 10 óre în biroul forestieral orăşenesc.** Arendarea se face pe cale de licitaţiune şi de oferte. Perioda de arendă duréză din 1 August 1896 —13 Iulie 1901. Licitaţiunea, respective ofertul se póte estinde séu asupra tuturor revierelor, séu asupra singuraticelor reviere, şi anume asupra revierelor: Krizbav, Vlădenĭ, Apaţa, Zêrnescĭ, Bran, Şanţul-vechiŭ, Satulung şi Zizin. Ofertele, carĭ au sĕ conţină un vadiu de 10% din suma oferată, şi carĭ au de a fi provĕdute cu un timbru de 50 cr., şi cu dechieraţiunea, că oferentului 'i sunt cunoscute condiţiunile de arendă, şi că se supune lor, sunt de a-se ascerne până în diua indicată la oficiul orăşenesc forestial.

Revierele de vênat sunt:

Hotarul Krisbav, cu 1496 jugere catastrale; Hotarul Vlădenĭ, cu 702 jugere catastrafe; Hotarul Apaţa, cu 1843 jugere catastrale; Hotarul Zêrnescĭ, cu 11135 jugere catastrale; Hotarul Bran, cu 2796 jugere catastrale; Hotarul Şanţul-vechiŭ, cu 2467 jugere catastrale; Hotarul Satulung, cu 7220 jugere catastrale; Hotarul Zizin cu 4345 jugere catastrale:

Braşov, 9 Ianuarie 1896.

876,3—3 **Magistratul orăşĕnesc.**

Cursul pieţei Braşov.

Din 29 Ianuarie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.51	Vĕnd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.47	Vĕnd.	9.52
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.57	Vĕnd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.62	Vĕnd.	5.67
Ruble rusescĭ	Cump.	127.½	Vĕnd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.80	Vĕnd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	—.—	Vĕnd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		—.—	Vĕnd.	—.—